

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 2 Sierpnia r. s. 1822 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Podług gazety, *le Conservateur Impartial*, z dnia 24 lipca: „We środę d. 22 t. m. z okoliczności imienin Najjaśniejszej Cesarzowej Jeymości *Maryi Federowny* i Wielkiej Xiężny Jeymości *Maryi*, Xiężny Dziedziczy Sasko-Weymarskiej, spiewane było uroczyste *Te Deum* we wszystkich kościołach stolicy. Z rana Najjaśniejszą rodziną Cesarzową w pałacu w Peterhofie, przyjmowała powińszowanie magnatów państwa, osób płci obojey do dworu wstęp mających, i korpusu dyplomatycznego. Ogrody były oświecone, wybijały fontanny, bal był maskowy, i podług zwyczaju otwarte wejście dla wszystkich klas osób, których obchod wspinały i piękność położenia miejsca zawsze wielką liczbę sprowadza ze stolicy i okolic.

Podług gazety sankt petersburskiej akademickiej, d. 12 t. m. o godzinie 8mej z północy Jego Cesarzowska Wysokość Wielki Xiążę, *Mikołaj Pawłowicz*, przybył do *Narwy*, z kąd oddał się d. 15 o godzinie 10 z północy na trakt do *St. Petersburga*. W czasie bawienia swego w *Narwie*, Wielki Xiążę oglądał przechodzące półki gwardyi: izmayłowski i strzeleów, bataliony saperow i pionierów, także kaskadę, okolice i magistrat miejski.

Radey tajnemu *Siewierynowi* rozkazało zasiadać w Rządzącym Senacie.

Radca stanu, akademik, *Köhler*, mianowany rzeczywistym radcą stanu.

Dokończenie Naywyższego Ukazu o klasztorze Panięńskim Nowotichwińskim, zaczętego w N. 91.
Przez wzgląd na te okoliczności Synod. podawał:

1) Pomieniony w mieście Ekaterinburgu Nowotichwiński spólnego pożycia klasztor, wynieść na stopień etatowego klasztoru panięńskiego pierwszej klasy, zostawiając przy nim terażniejsze nazwanie i wypłatę ze skarbu summy, podług wzorowego etatu, przy tem przelożeniu załączonego.

2) Wniesione do Rady Miejskiej 2,000 rubli zostawić tamże, a z pobieranych od niej corok 300 rubli, wypłacać w dodatku do naznaczoney tymże etatem dla kapłanów i sług kościelnych płacy.

3) Zamiast założenia w tym klasztorze prócz zakonnic, sierockiego domu dla wdow i sierot wiełdzy duchowney, dozwolić je przyjmować na położoną liczbę etatową zakonnic, w nadziei wstąpienia do zakonu i bez tego zakładu, z pierwszeństwem przed innemi im podobnemi wdowami i sierotami zpod wiedzy górniczey tyle, ile może być pomieszczonych w zabudowaniu teraz będącym.

4) Mieysca, zajęte klasztorom i innemi budowami, a także w szczególności domami kapłanów i sług kościelnych, tudzież przeznaczone dla pomieszczenia sług klasztornych, zostawić na zawsze dla tego klasztoru, dozwoliwszy Xieni, jeżeli znajdzie się potrzeba i dochody z ofiar dobrowolnych będą dostateczne, wybudować na tych miejscach jeszcze jakiegokolwiek zabudowania, dla umieszczenia wdow i sierot.

5) Mieysca, oznaczone na planie, jako przeznaczone na mogiły, opasawszy przyzwolitem ogrodzeniem kosztem klasztoru, ile pozwoli błotne położenie miejsca, zostawić pod wiedzą klasztoru, i na takich miejscach pogrzebać należących do tego

klasztoru i innych, za zgodą na to Xieni i siostr; innych zaś w oddaleniu.

6) A że Ukazem 1797 roku dnia 18 grudnia postanowiono dla każdego klasztoru oddzielić 30 dziesięcin ziemi, i z artykułów czynszowych po jednym młynie, opatruwszy je razem i miejscami do łowienia ryb; przeto dla chowu bydła i uprawy rolniczey, wyznaczyć dla tego klasztoru na zawsze ziemi przydatney, albo z ziem należących do wiedzy górniczey, albo z będących w zawiadowaniu izby Skarbowey artykułów czynszowych; a równymże sposobem z tychże artykułów i miejsce do połowu ryb, bez opłaty czynszowych pieniędzy, na wzór tego, jak jest urządzone przez Ministra Skarbu pozwolenie lasu bez opłaty pniowszczyzny.

7) Przy takich pomocach, reparacya brukow przed domami, do klasztoru należącymi, ma się czynić z summy wyznaczoney w etacie wzorowym na reperacyę tych zabudowań.

Podług załączonego etatu, w klasztorze tym ma być: Xieni 1, zakonnic 100, które stoł i wszystkie potrzeby mają spólne; na co przeznaczają się 6022 rubli. Z teyże summy utrzymują, choćby większa była liczba zakonnic od położoney, także służące klasztorne. Przy tymże klasztorze Kapelan 1 rub. 100, kapłanów 2ch po 60 r., dyakonów 2ch po 40 rub., zakrystyanów 2ch po 30 r. Na nichże rozdzielać sumnę 300 rubli pobieraną z Rady miejskiej. Podjaczy 1 r. 30 kop. 22½, posługaczów 15 po 21 r. 22½ kop., za podjaczego i sług na opłatę podusznych i czynszowych pieniędzy za każdego po 10 r. 80 kop., na potrzeby kościoła i proskory 100 r., pieniądze z przedaży świec na też przeznaczają się potrzeby. Na reparacyę kościoła i budowli klasztornych, na utrzymanie zakrystyi z dodatkowemi podług etatu 1764 roku rubli 550.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 5 sierpnia.

Dnia 3 b. m. stolica tuteysza obchodziła do roczną uroczystość imienin Najjaśniejszej Cesarzowej *Maryi Federowney*, Matki, oraz Imieniny Jey Cesarzkiej Wysokości, *Maryi Pawłowney*, Siostry Najjaśniejszego Pana, a Małżonki Wielkiego Xiążęcia następcy Sasko-Weymarskiego. Nigdy nie wygaśnie w pamięci mieszkańców *Warszawy* pobyt przed kilku laty w tych murach Najjaśniejszej Cesarzowej Matki; błogosławia jej Imię wszyscy nieszczęśliwi, którym opiekunczą podawała rękę, a świat cały głosi jej łaskawość i dobroczynność. Solenne nabożeństwo w kościele metropolitalnym ś. *Jana*, w obliczu wszystkich Urzędników i licznie zebranego ludu, przychodzącego błagać Przedwiecznego o najdłuższe zdrowie i życie Najjaśniejszej Cesarzowej, odprawił JW. *Skarszewski* biskup lubelski, Senator Królestwa Polskiego, po którym zaintonował *Te Deum*. Widowisko bezpłatne dla ludu na teatrze narodowym, zakończyło uroczystość dnia tego, a gdy się zmierzchno, miasto zostało oświecone. Tegoż dnia w obozie pod *Warszawą* pod gołem niebem miało być dane widowisko sztuk gimnastycznych Pana *Mahier*, tudzież miał być spalony fajerwerk; lecz dla niepogody do dalszego czasu odłożonem zostało.

Dnia onegdajszego wieczorem JW. Baron *Strogonow*, były poseł rossyjski w *Stambule*, przybył do tuteyszej stolicy.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
Królestwa Polskiego.*

z Bożey Łaski,
M Y A L E X A N D E R I.
CESARZ WSZECH ROSSYY, KRÓL POLSKI.
etc. etc. etc.

Na raport Namiestnika Naszego, iż Rada obywatelska Województwa Kaliskiego, opierając się na artykule 12 uchwały tegoż Namiestnika z dnia 15 maja 1816, osądziła się być upoważnioną do uzupełnienia liczby swych członków i do wezwania na zastępców w grono swe, tychże samych osób, których wybór przez Senat unieważnionym został, bez względu na wydane jej polecenie, aby się od kroku takiego wstrzymała.

Zważywszy, iż rzeczony artykuł 12, nie nadaje Radom Wojewódzkim prawa przybierania sobie zastępców, tylko na przypadek niebytności którego z członków, w ciągu ich urzędowania, gdyż nie może być mowa o wakansie, lub o zastępstwie w urzędzie, który jeszcze prawnie obsadzonym nie był.

Zważywszy nadto, iż przystępując do nominacji rzeczonej, mimo zakazu władzy, Rada Województwa Kaliskiego uchybiła posłuszeństwu, jakie winna Rządowi, zamiast postąpienia drogą prawną, która jej była otwarta, jeżeli sądziła mieć powód uzalania się przeciw jakiemukolwiek bądź uwłaczaniu praw jej.

Zważywszy nakoniec, iż przez takowe mylne tłumaczenie i przez tę samowolną nominację, Rada wspomniana nie usprawiedliwiła, jakby powinna, zaufania swych współobywateli: uchybiła bowiem przeciw naydroższemu swym atrybucyom, czuwania nad zachowaniem i ścisłym wykonywaniem praw.

Chcąc na przyszłość zapobiedz wszelkim podobnego rodzaju nadużyciom:

Postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1. Rada obywatelska Województwa Kaliskiego zostaje rozwiązana.

Art. 2. Wszystkie czynności teyże Rady stawszy się nieprawnemi przez sam czyn nominacji wspomnioney, za żadne i za niebyłe uważane być mają.

Art. 3. Czas nowego wyboru członków Rady Województwa Kaliskiego później i za Naszym rozkazem oznaczony będzie.

Art. 4. Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyi Rządowej spraw wewnętrznych i policyi Królestwa Naszego Polskiego polecamy.

Dan w Petersburgu dnia 11 (25) lipca 1822 r.

(podpisano) ALEXANDER.

Minister przychodów i skarbu
(podpisano) Xawery Xiążę Drucki Lubecki.
(L. S.)

przez Cesarza i Króla Minister Sekretarz Stanu w zastępstwie, generał brygady, Radca Stanu, Dyrektor jeneralny Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem: Minister Sekretarz Stanu, w zastępstwie generał brygady, Radca Stanu, Dyrektor jeneralny

(podpisano) Stefan Hr. Grabowski.

Zgodno z Oryginałem: Radca Sekretarz Stanu, generał brygady. (podpisano) Kossecki.

A U S T R Y A.

(z Gaz. Warsz.) Semlin dnia 11 lipca. Przybył tu Baron Siegenthal, generał dowodzący w Peterwaradynie, i (jak słyhać) ma się rozmówić z Baszą Belgradzkim.

W Y S P Y J O N S K I E.

(z Gaz. Warsz.) Korfu dnia 17 czerwca. Brak pieniędzy dający się czuć w Grecyi, pociąga za sobą ten skutek, iż wszystkie klasy mieszkanców przywiązują do ziemi. Z tych i wielu innych względów, postanowił rząd grecki nowy rodzaj żołdu dla wojska. Zamiast płacy pieniężnej rozdawane są grunta. Ziemia, którą rząd w ten sposób rozporządzić może, jest niezmiernie obszerna: bo same dobra Sultana i należące do meczetów, obeymują trzecią część całego kraju.

Pod dniem 19 maja wydał rząd grecki przepisy zaprowadzające ten rodzaj żołdu i przyłączył do nich następującą odezwę: „Żołnierze! zasłużyliście sobie na oycyznę! Poświęcenie się i odwaga, z jaką przedsięwzięliście odzyskać niepodległość Grecyi, dały wam prawo do wiecznej wdzięczności narodu. Rząd musiał się spieszyć nagrodzić je, a wdzięczna oycyzna stanowi dziś dla was nowy rodzaj żołdu, więcej zaszczytny i więcej do waszych potrzeb stosowny, niż ten, który tylko ludziom pospolitym przystoi. Żołnierze oycyzny! Ziemia, na której mieszkacie, należała dawniej całkowicie do waszych przodków, którzy obroniwszy ją od nieprzyjaciela bohaterstwem, wprawiającem potomność w zadziwienie, pracą swoją uczynili ją płodną. Barbarzyńskie hordy wydarły nam później to dziedzictwo po przodkach naszych. Słuszną jest rzeczą, abyście odzyskawszy je krwią własną używali jej owoców. Blizki jest czas, kiedy uwieńczeni laurami zajmiecie się uprawą ziemi oyczystey i powrócicie jej płodność starożytną. Lecz nim nadejdą te dni szczęśliwe, idźcie wzmocnić szeregi obrońców oycyzny i niepodległości Grecyi; niech duch karności i posłuszeństwa wodzom waszym, kieruje ciągle waszém męstwem. Jestto jeden z pierwszych obowiązków prawdziwego bohatera. Oycyzna i prawa otworzyły wam obszerne pole chwały i szczęścia; postępujcie na niem w ślady przodków, i nie zapominajcie przy tym chlubnym celu, iż zwycięstwa ich nad barbarzyńcami zajmują naypiękniejsze karty w dziejach.“

(podpisano) Maurocordato.

Ten i tym podobne środki, których potrzebę rząd uznał, miały naylepszy skutek. Pięć tysięcy Peloponezyjczyków zebrało się dla powiększenia wojska stojącego na granicy. Senat prawodawczy uchwałą z dnia 26 maja powierzył Prezesowi władzy wykonawczej Maurocordato, ster wszystkich interessow Grecyi tak cywilnych jako i wojskowych.

T U R C Y A.

(z Gaz. Warsz.) Od granic tureckich, dnia 11 lipca. Na wysadzonym na powietrze okręcie admirała tureckiego, znajdowało się 86 anglików, a między tymi wielu oficerów.

Ochotnicy, którzy się podjęli spalania floty tureckiej, otrzymali błogosławieństwo dla siebie. Na całym archipelagu cieszą się grecy z pomyślnego wypadku tego przedsięwzięcia. Nakazano święto trzydniowe, które także obchodzili grecy w Aikonie. Czyn ten bohaterski przypomina spalanie całej floty tureckiej w czasie wojny Cesarzowej Katarzyny z Portą, na temże samem miejscu przez kapitana greckiego Lampros. Jest nadzieja, iż wielki ten wypadek stanie się rejoycją ocalenia Grecyi.

Los kapitana baszy, spotkał także, równie, jak on, okrutnego Baszę Tessaloniki, który przeciw śmierć swoją winien tej stronie, od której wdzięczności i nagrody mógł się spodziewać: bo samemu Sultanowi. Wiadomo, z jakim okrucieństwem barbarzyńiec ten obchodził się w okolicach Niuasta. Tak jak kapitan basza, stosownie do odebranego rozkazu, zaczął ogniem i mieczem niszczyć wszystkie powinoye, gdzie znajdowali się powstańcy, nie czyniąc różnicy między winnymi i niewinnymi. Chciał wystąpić chrześcijan, a tych, którzyby jeszcze pozostali, zabrać jako niewolników. Tymczasem nastąpiły ważne wypadki pod Zeituni, Termopilami, Penus i Trikala. Rozproszono wojsko Churszyda Baszy; on sam z garstką niedobitków, mając przecięty odwrót przez Pindus do Janiny, zmuszony został zwrócić się ku Laryssie; resztę siły zbroyney tureckiej w Tessalii ze szczeniem pobito, Larysse obleżono, a Macedonii zagrożono mocniejszymi napadami. Rapporta, które Porta o tém wszystkim odbierała, zdawały się przekonywać ją o nierozsądku jej zamiaru zniszczenia wszystkiego ogniem i mieczem. Postanowiono złagodzić go, dla osłabienia w grekach odwagi z rozpacz, i dla zmniejszenia ich zapalu, i obiecano przywoicicy się z nimi ob-

śhodzić. Tym celem poświęcono Baszę Tessaloni-ki, i uduszono go na rozkaz Sultana.

Dnia 13. Listy z *Missolonghi* pod d. 1 b. m. zawierają ważną wiadomość, iż Grecy zdobyli twierdzę *Patras* w Morei, której Turcy długo bronili, a którą Angliki w żywność opatrzyli. W połowie czerwca *Kolokotroni* pokazał się z tej strony góry *Woda* na czele 12,000 Greków. Nie spodziewali się Turcy, aby mogli czego dokazać przedziwko twierdzy, mającej liczną artylleryą i dostateczny zapas żywności. Baszowie *Jussufi* i *Mehemet* byli w rzeczonyj twierdzy. *Kolokotroni* pobudzał Turków do częstych wycieczek, i pochlebiał im zmyśloną ucieczką, zawsze im jednak wiele ludzi gubił. Postanowił nakoniec uderzyć na dumnych Turków. Rozdzielił wojsko swoje na dwa korpusy. Jeden z nich cofnął się; ścigali go oba baszowie po wzgórzach *Hierocomion*. Wtedy *Kolokotroni* z 2000 wyborowego wojska uderzył z tyłu, stanął przy bramie twierdzy, która zawsze podczas wycieczek Turków była otwartą, i pomimo ognia nieprzyjacielskiego wszedł do twierdzy. Scigani przez Turków Grecy odwrócili się, i nawzajem poszli w pogoń za baszami, którzy nie mogąc już dostać się do warowni *Patras*, umknęli do zamku przy ciśnieinie *Iepantskiej*. Grecy wycięli wszystkich Turków w twierdzy *Patras*, a potem ruszyli ku zamkowi przy ciśnieinie *Iepantskiej*, który krótki dawał opór. Ustąpili z niego Turcy i na sprowadzonych okrętach udali się przez ciśnieinę do *Lepanto*. Działo się to od dnia 12 do 13 czerwca. Szczęśliwy ten wypadek ukończył oswohobdzenie Morei.

Słychać, iż Porta proponowała Grekom rozejm na 3 miesiące, a przez ten czas mają się odbywać na kongressie układy względem powszechnego pokoju.

Rozeszła się pogłoska na przedmieściu *Pera* w *Stambule*, iż po nadzwyczajney radzie wszystkich znakomych urzędników tureckich, *Reis Effendi* podał bardzo ważną notę posłom austriackiemu i angielskiemu, zmierzającą do ukończenia niepewności, w której interessa wschodnie tak długo zostają.

Strwożeni Turcy świeżemi zwycięztwami Greków, uciekają z żonami, dziećmi i skarbami swemi do *Stambułu*, co jest pomyślną wróżbą dla Greków.

HISZPANJA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Madryt* dnia 13 lipca. Dnia 7 jeszcze wieczorem wszyscy posłowie zagraniczni podali tutejszemu ministeryum interessow zagranicznych notę, w której imieniem swych dworów oświadczyli, iż każdą napasę na osobę Króla uważać będą za czyn nieprzyjacielski. Angielski zaś poseł podług etykiety swojego dworu podał osobną notę. Na tę notę, minister *Martinez de la Rosa*, odpowiedział dosyć obszernie pod d. 8 b. m. Całą winę składa na gwardyą; a objaśniając wiadome już wypadki, namienił, iż rząd w tak przykrém położeniu na dwa tylko przedmioty zwrócić musiał swoją uwagę to jest: 1) utrzymać spokojność stolicy wszelkiemi jakie bydź mogą środkami, chroniąc się przy tém tego wszystkiego, co by namiętność wzbudzić i podsycać mogło; 2) użyć wszelkich środków powolności, aby obłąkaną gwardyą zwrócić na drogę powinności, nie używając do tego siły, w celu uniknienia rozlewu krwi hiszpańskiej. Pierwszy zamiar udał się rządowi; lecz względem drugiego inaczej chciało przeznaczenie. Teraz zaś nie pozostało, jak tylko doświadczonemu z cnot półkowi *Don Carlos*, powierzyć obronę osoby królewskiej, którą zasadnicze prawa krajowe za świętą i nietykalną uznają. Lud sam, wpośród rozruchow nawet i nieporządku, ani na chwilę praw tych nie odstąpił.

Posel amerykański nie należał do podania wzmiankowanej noty ministrowi interessow zagranicznych. Posel zaś portugalski podpisał się także.

Donoszą z Katalonii o porażeniu buntowników w wielu miejscach. Jenerał *Ferráz*, wielki przyjaciel patriotow, objął dowództwo tej prowincyi z czego wszyscy wróżą jak najlepsze skutki.

W *Kadyxie* i w innych miastach, gdy się dowiedziano o wypadkach w *Madrycie*, milicye wzięły się zaraz do broni na obronę konstytucyi.

Dnia 14. W tych dniach Król w mundurze milicyi, odbędzie przegląd milicyi *madryckiej*. Mundur ten kazał sobie Monarcha już oddawna zrobić.

Municypalność tutejsza obeszła d. 11 b. m. wszystkie stanowiska wojskowe, koszary i strażę; dziękując wojsku składającemu osadę za wierność i przywiązanie do konstytucyi.

W *Madrycie* ustał handel. Wiele rodzin jest pogrążonych w smutku. Publiczne oznaki radości są zakazane.

Część gwardyi uciekła przez miast toledański i zamek letni zwany *Casa del Campo*, ztamtąd udała się do *Prado* i na drogę do *Eskuryalu*. Posłano za nią z *Madrytu* piechotę, jazdę i 2 działa, co sprawiło w mieście zamieszanie: rozeszła się bowiem pogłoska, że oba bataliony, które z zamku wypuszczono na słowo honoru, i które się do *Vicassaro* i *Leganés* udać miały, płączyły się z tamtymi. Lecz wkrótce uspokoiło się miasto.

Jenerał *Riego* mianowany został dowódcą *Gallicyi*. *Quiroga* dowódcą Nowey *Kastylii*. a *Empecinado* dowódcą dawney *Kastylii*. Jenerała *Mina* posłano do *Burgos*.

Jenerałowi *Morillo* ofiarowano, jak słychać, 5 milionów realów, gdyby się do strony antykonstytucyonistów przyłączył; lecz na to odpowiedział: *Pięć milionów realów, jest to wiele pieniędzy; ale przysięga Hiszpana jest jeszcze więcej!*

Xiążę *Infantado*, który w dzienniku *Uniwersału* bronił się od podeyrzenia, jakoby do powstania dnia 7 b. m. należał, został, jak słychać, skazany na wygnanie do *Badajoz*.

FRANCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Paryż*, dnia 23 lipca. Onegdaj wielu ministrów, marszałków i parów, między którymi był Xiążę *Talleyrand*, miało wysłuchanie u Króla. Pracował potem Monarcha z ministrem spraw wewnętrznych.

Pewny poseł wielkiego mocarstwa nagle opuścił dwór neapolitański.

Zawczora na sessyi obu Izb sądowych, prokurator jeneralny czytał zdanie sprawy o wypadkach w *Rozzelli*, poczem zaraz do naradzenia się przystąpiono.

Pan *Lafontaine*, kawaler orderu legii honorowej, kapitan przy sztabie głównym, został skazany na czterotygodniowe więzienie, jak on ogłosił, za to, że nie wotował za kandydatami ministeryalnemi.

W *Tuluzie* zaszyły na teatrze niejaki rozruchy. W dzień uroczystości s. *Henryka* wystawiono tam jedną sztukę pod napisem: *Król i Zbieg z wojska*, a drugą: *Liga*. Zaraz po pierwszey sztuce dało się słyszeć kilka świstań; wzmogły się jeszcze bardziej, gdy zaczęto śpiewać kantatę stosowną do uroczystości, której wyrazy wznieciły niezmierny zapal. Wprowadzono na parter żołnierzy, i czterech młodych ludzi uwięziono.

Panowie *Caron* i *Roger* mają bydź przed sądem oskarżeni, nie o zbrodnię spisku przeciwko oyczyźnie; lecz o zbrodnię zaciągania ludzi.

Zdaje się, iż Xiążę *Pradt* przeszedł teraz pod chorągwie *Kuryera Francuzkiego*, a przynajmniej wczorayszy numer teyże gazety, zawierał artykuł jego o stanach hiszpańskich. W nim radzi stanom uznać niepodległość nowych rządów Ameryki południowej.

Król wyrokiem swoim podzielił całe wojsko; prócz gwardyi, na 8 dozorów piechoty, 6 jazdy, 3 artylleryi, i 2 inżynierów. W każdym dozorze znaydować się będzie jenerał dywizyi, jenerał inspektor i dwóch marszałków polnych, jako inspektorów. Gwardya będzie miała swoich jenerałów inspektorów.

Ustało poróżnienie między stronnictwem mającém przewagę. Prawa strona płączyła się znowu ściśle z rządem; zdaje się czuć, iż tylko jedność może sprawić wielkie dzieło odrodzenia dawney *Francyi*. Lewa strona chce porzucić rolę

francuzkich radykalistów, a przybrać postać *Whigów*.

Półkownik *Simon* wykreślony został niedawno z listy wojskowej. Ten tylko zarzut można mu uczynić, iż był liberalistą. Żądał, aby go pod sąd oddano; lecz odmówiono mu tego, a nawet odebrano połowę płacy, którą pobierał.

Dnia 20 b. m. rozpoczęła się sessya Izby deputowanych przez zdanie sprawy o różnych petycjach. Jedną tylko z nich, obeymująca skargę na nieprawy wybor deputowanych w *Paryżu* podana przez Pana *Leroy*, dała powód Panu *Constant* do żalenia się na zły sposób ostatnich wyborów, mianowicie w *Lugdunie*. Odrzucono wniosek jego, petycją posłano ministrom dla przekonania, jak się odbywają wybory. Następnie była mowa o zmniejszeniu pensyi ministra sprawiedliwości. Oparł się temu Pan *Martignac*, twierdząc, iż ani Rada Stanu, ani sędziowie, ani żadni publiczni urzędnicy, nie dadzą się skłonić przez zniesienie lub podwyższenie pensyi do przejścia na stronę ministrów; oświadczył, iż tylko sam Król mający prawo mianowania i oddalania ministrów, członków Rady Stanu, ma też równie moc powiększania i zmniejszania im płacy. P. *Etienne* odpowiedział, że zapal, z jakim mówił P. *Martignac*, nie dowodzi, aby go zmniejszenie pensyi radcom Stanu bynajmniej nie obchodziło. Przewidywał, iż niedługo może Rada Stanu zastąpi Izby, a dla dowiedzenia samowolności ministrów, przywiódł przykład adwokata *Lecomte*, który gdy po 65ciodniowym uwięzieniu przez sąd przysięgłych za niewinnego uznany został, od ministrów miał sobie odebrane miejsce. *Tripier*, deputowany paryzki, okazał w głosie swoim, jak jest niebezpieczny zawód notaryusza lub adwokata, którzy bez sądu, mogą być pozbawieni urzędu. Mówił także P. *Tripier* o zmniejszeniu pensyi ministra sprawiedliwości, a lubo mowę jego drukować kazano, przecieź wniosek Pana *Etienne* i *Robin Scevole* odrzucono. Podobnież znaczną większością odrzucony został wniosek Pana *Girardin*, aby pensyą ministrów Stanu i członków tajney Rady do połowy zmniejszono, tudzież aby z wyznaczoney w budżecie dla radców Stanu ilości 634,500 fr., ujęto 200,000. Minister sprawiedliwości zbił zarzut, iż Rada nie ma o czem radzić, i że przeznaczona jest na zastąpienie Izb.

Donoszą z *Havre* pod 22 b. m., że tam zawiął okręt amerykański, który w 19 dniach odbył żeglugę. Przywiózł wiadomość o zawartym d. 24 czerwca traktacie handlowym między Francją a Zjednoczonymi Stanami północney Ameryki. Obeymuje 18 artykułów.

WŁOCHY.

(z *Gaz. Warsz.*) *Neapol* dnia 29 czerwca. Sady wojskowe trudnią się sprawami oskarżonych o bunt, rozboje i włóczenie się po kraju, aby publiczna spokojność jak najprędzey zupełnie przywróconą została.

Donoszą z *Palermi*, iż d. 21 i 22 b. m. było ciepło na 30 stopni podług *Reaumura*, i 12 włóścian pracujących w polu umarło z upału.

Od granic włoskich dnia 15 lipca. Wkrótce będą we Włoszech dwa kongressy, jeden we *Florencyi* do interessów krajów włoskich, a drugi w *Weronie* do interessów tureckich. Bytność pełnomocnika angielskiego na drugim z tych kongressów, nie dozna zapewne przeszkody.

(z *Korr. Warsz.*) *Rzym* dnia 15 lipca. Stan zdrowia Oycy Świętego jest bardzo wątpliwy, a ciągle upały bardziej jeszcze zwątłone siły jego osłabiły. Wszyscy wznoszą modły do nieba, aby w tak ważnym czasie i tak wiele obiecującym dla naszej oyczyzny, niebo nam go jak najdłużej zachować mogło.

Do portów naszych ciągle przybywają grecy, uciekający od przesładowań turków.

PORTUGALIA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Lisbona* d. 20 czerwca. Sekretarz stanów złożył onegdaj list ministra sprawiedliwości, obeymujący objaśnienie względem wiadomego, niedawno odkrytego spisku. Wyrażono w nim: „Rząd dowiedział się o istnieniu facyi, która chce uwieść opinią publiczną, i miewa schadzki, na których się naradza o sposobie obalenia teraźniejszego systematu. Zamysł ten potwierdzają rozruchy na początku kwietnia, które, lubo rząd przytłumił, domagał się jednak upoważnienia, aby pewnym ludziom kazał oddać się ze stolicy. Buntownicy nie przestali być czynnymi; przysposobili odezwy, które podczas drukowania zabrano.“ Sprawa uwięzionych ma iść śpiesznie. Staný odesłały tę okoliczność do kommissyi konstytucyney i praw kryminalnych.

Odebrane tu wiadomości z *Rio-Janeiro* (w *Brezylii*) dochodzą do d. 9 kwietnia. Królewic następcą tronu, wyjechał do *Minas*, i tymczasowie zdał rząd ministrowi *d' Andrade*. Bank odmówił pożyczki, której Królewic żądał. Wielkie wzburzenie umysłów w *Rio-Janeiro*. Zdaje się, iż *Brezylia* wkrótce wróci pod władzę *Portugalii*.

Dnia 25. Kommissya wyznaczona do podania dodatkowych artykułów konstytucyi, ściągających się do *Brezylii*, ukończyła dzieło swoje. Wnosi, aby w *Brezylii* był osobny kongres, złożony z reprezentantów narodu, aby obrady swoje odbywał w dotychczasowey stolicy taweczney, aby prowincjom azyatyckim i afrykańskim zostawiono wybor, do którego kongressu, portugalskiego lub *brezylijskiego*, choć należeć, aby kongres trudnił się interessami swojego kraju, aby prawa potwierdzone przez *Xięcia Rejenta* w imieniu *Monarchy*, miały tymczasowie moc obowiązującą w *Brezylii*, dopókiich powszechny kongres nie przyymie, aby w *Lisbonie* był powszechny kongres całego narodu, złożony z 50 deputowanych, w połowie europejskich, a w połowie amerykańskich.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z *Kur. Warsz.*) W okolicy nad *Bugiem*, tey wiosny, pewny obywatel właściciel wioski, wyszedłszy o wschodzie słońca w pole, widzi na łące ogromne stado bocianów. Ptaki te zdawały się niezmiernie częstsí zatrudnione, wydawały przeraźliwe krzyki, nakoniec wszystkie odleciały, został tylko jeden bocian bardzo zasmucony. Obywatel widząc, iż zostawiony bocian dość długo nie odlata, zbliża się do niego; ptak stoi na miejscu, wydaje się być pokornym i pozwala się wziąć na ręce. Bierze go obywatel, przynosi do domu, i znajduje, że oba skrzydła tego ptaka były świeżo złamane; zdaje się, iż ten bocian dopuścił się jakiegoś występku, i przez swoich współbraci został tym sposobem ukaranym. Obywatel troskliwie go leczył, a widząc iż nowe pióra już wyrosły, i nadały mu moc latania, uwiązał do szyi kartkę pargaminową z opisem tego zdarzenia. Przed kilkudniami bocian odleciał.

We wsi *Gorzewnicy*, gminie *Kampinos*, w obwodzie sochaczewskim d. 20 lipca, udusiło się czworo dzieci dymem, a to z powodu zostawienia znaczney ilości wiórów na kominie, któremi, wychodząc gospodarz, nakrył pozostały ogień. Matka postrzegłszy dym wielki, z komina wychodzący powróciła do domu, lecz w izbie dymem napelnionej dwoje starszych dzieci znalazła już nieżywymi, a dwoje młodsze jeszcze oddychające, które po wyniesieniu na świeże powietrze, pomimo usiłowań matki, aby je przy życiu utrzymać, wkrótce żyć przestały. Dzieci te miały; pierwsze lat 5, drugie lat 3, a dwoje najmłodsze po roku.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 28 lipca, rubel srebrny 3 ruble kop. 77½, czerwony złoty nowy rubli 11 kop. 62, stary rubli 11 kop. 44, imperyal rubli 36 kop. 65.

Wilno dnia 2 Sierpnia Roku 1822 v. s.

Licytacja.

1. Ponieważ dla niestawienia się kontrahentów do licytacji blachy miedzianej, z dachu obserwatorium astronomicznego, w dniu 1 sierpnia taż licytacja do skutku nieprzyszła, przeto Rząd Uniwersytetu pomienioną licytacją odłożył na dzień 8 sierpnia; życzący licytować stawić się mają w terminie oznaczonym, o godzinie 4 po południu w Kollegium s. Jana. Sekretarz Feliks Mierzejewski.

O b w i e s z c z e n i e.

Kopia do N. 5740. — Liczba 183.

Radom dnia 30 marca 1822 roku.

1. Trybunał Cywilny pierwszej Instancji Województwa Sandomierskiego.

Po dokonanej rewizji swej kassy i uczynioném w tej mierze na dniu 19 marca 1821 do N. 256 do Kommissy Rządowej Sprawiedliwości przedstawieniu, na skutek tegoż z mocy reskryptu teyże Kommissy z dnia 12 kwietnia 1821 roku do liczby 2,926 zapadłego, a w dniu 17 maja 1821 odebranego, którym polecono, aby wszelkie realności jakiegobądź natury do swego składu w dawniejszej epoce czyli do roku 1820 złożone, stronom interessowanym wydane zostały, postępując podaje niniejszem do publiczney wiadomości komu o tém wiedzieć należy, iż w depozycie Sądu swego znajdując się składy z mass następných, a mianowicie:

1. Massa Franciszka Jastrzębskiego składająca się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na sumę 264 zł. pol. i 3 gr. w dobrej monecie na dobrach Krzyżanowice zahypotekowanego.

2. Massy Józefa Jurkowskiego i Maryanny z Jurkowskich Lewandowskiej połączona, składająca się z obligu Kazimierza Młodeckiego na sumę 2,077 zł. pol. i 3 gr. w dobrej monecie na dobrach Gaworzynie hypotekowanego.

3. Massa Józefa Krassowskiego składająca się z instrumentu kaucyi przez matkę pupillów w moc bezpieczeństwa dóbr spadkowych na zł. pol. 3,000 wystawioney.

4. Massa Anny z Dobieckich Mszaneckiej składająca się z rewersu Michalczewskiego na sumę zł. pol. 564 gr. 8 w dobrej monecie, tudzież z zapisu sumy zł. pol. 3,000 na dobrach Winniary i Winniarki.

5. Massa Xiędza Macieja Lewandowskiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 194 gr. 3½ w dobrej monecie na dobrach Welola hypotekowanego.

6. Massa Tomasza Petrykowskiego z rewersów Niemirycza na zł. pol. 16,270 gr. 2, tudzież na zł. pol. 1,282 gr. 11 w dobrej monecie przez Gomińskiego wypożyczonych.

7. Massa Xiędza Grzegorza Włodarskiego z obligacyi austryackiej na zł. reńskich 13 kr. 12.

8. Massa Józefa Pęczelskiego z rewersu na sumę 29,482 zł. pol. w dobrej monecie przez Walentego Ibatowskiego wydanego.

9. Massa Kajetana Grabkowskiego z rewersu na zł. pol. 20,000 przez Adama Wolskiego wystawionego.

10. Massa Tekli Badowskiej składająca się z rewersu Jana Badowskiego na zł. pol. 1,011 gr. 14 w dobrej monecie wydanego.

11. Massa Józefa Barcikowskiego składająca się z instrumentu kaucyi przez Helenę Barcikowską matkę pupillów w moc zabezpieczenia dóbr spadkowych na zł. pol. 10,000 wystawioney.

12. Massa Eleonory z Ostrowskich Gołuchowskiej składająca się z rewersu na zł. pol. 2,000 przez Jana Gołuchowskiego, wydanego.

13. Massa Xiędza Michała Bączalskiego składająca się z obligu przez Annę Kochanowską na zł. pol. 1 w dobrej monecie wydanego.

14. Massa Jędrzeja Staszewskiego składa się z instrumentu kaucyi przez matkę pupillów na za-

bezpieczenie całości dóbr spadkowych na zł. pol. 400 wystawioney.

15. Massa Xiędza Franciszka Kwiatkiewicza składa się tylko z papierów wskazujących ślad, iż do niey należała summa zł. reńskich 2,590 kr. 40½, oraz kosztowne pretiosa przez rząd austryacki zatrzymanemi bydź mające.

16. Massa Walentego Lutosławskiego składa się z obligu Anny Kochanowskiej na zł. pol. 22 gr. 10 w dobrej monecie wydanego.

17. Massa Ewy z Potkańskich Sławkowej składa się ze skryptu Franciszka Potkańskiego na sumę 16,298 zł. pol. 27 gr. zeznanego.

18. Massa Xiędza Jana Mędrzeckiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 161 gr. 2½ dobrą monetą na dobrach WSola hypotekowanego.

19. Massa Michała Czarneckiego z obligu Kajetana Dobrzyńskiego na sumę zł. pol. 257 gr. 14 w dobrej monecie na dobrach Krzyżanowice hypotekowanego.

20. Massa Fabiana Badowskiego składa się z rewersu Jana Badowskiego na sumę zł. pol. 5,266 gr. 20 w dobrej monecie wydanego.

21. Massa Franciszka Dąbrowskiego z obligu Anny Kochanowskiej na sumę zł. pol. 75 gr. 12 w dobrej monecie zeznanego.

22. Massa kościoła Janowickiego z obligu Kochanowskiej na sumę zł. pol. 35 gr 27 w dobrej monecie wydanego.

23. Massa kościoła w Skrzynnie z obligu Anny Kochanowskiej na sumę zł. pol. 38 gr. 4 w dobrej monecie wydanego.

24. Massa Bonawentury Trepki z obligu przez Annę Kochanowską na zł. pol. 22 gr. 1 w dobrej monecie.

25. Massa Elżbiety z Grabowskich Wolskiej składająca się z dokumentu jako to:

1. Z cessayi Woyciecha Połomskiego na zł. pol. 20,000.

2. Ze skryptu Mikołaja Branwickiego na zł. reńskich 300.

3. Z cessayi Józefy Szymanowskiej na zł. pol. 1,200.

4. Z tranzakcyi pomiędzy Grabkowskimi a Dołęgą.

26. Massa Franciszka Dłuskiego z dwóch dokumentów to jest z planu exdywizyi spadku i z wykazu hypotecznego dóbr Odechowa.

27. Massa Mikołaja Stawskiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 108 gr. 6 w dobrej monecie na dobrach WSola hypotekowanego.

28. Massa Tomasza Gałkowskiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 110 gr. 14 w dobrej monecie na dobrach WSola hypotekowanego.

29. Massa Xiędza Mikołaja Zaniskiego z obligu Młodeckiego na zł. pol. 900 dobrą monetą na dobrach w Gaworzynie hypotekowanego.

30. Massa Xiędza Franciszka Jagniatkowskiego z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na zł. pol. 273 gr. 12 dobrą monetą na dobrach Krzyżanowice hypotekowanego.

31. Massa Jędrzeja Łuczyńskiego z obligu przez Skotnicką i Kuczewską na zł. pol. 480 gr. 29 w dobrej monecie.

32. Massa Anny z Wilkoszewskich Zakrzewskiej z obligu Kajetana Dobrzyńskiej na zł. pol. 508 gr. 25 na dobrach Krzyżanowice hypotekowanego.

33. Massa Felicjanny z Ożarówskich Nowickiej mająca tylko dokument alimentu dla Nowickiej i dla jey dzieci zabezpieczający.

34. Massa Rocha Buchowskiego z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 161 gr. 2 na dobrach WSola hypotekowanego.

35. Massa Konstantego Swidzińskiego z rewersu Kajetana Swidzińskiego na sumę zł. pol. 2,628.

36. Massa Macieja Migurskiego składa się z obligu Filipa Koldowskiego na zł. pol. 119 gr. 29, na dobrach WSola hypotekowanego.

37. Massa depozytu dominikalnego Kosienickiego składa się ze skryptu Józefa Popiela na zł. pol. 1,369 gr. 7, i z obligacyi na zł. pol. 1,600.

38. Massa Walentego Sawickiego z massą Jądwiği primo voto Sawickiey secundo voto Swierczewskiey połączona, składająca się z 7 sztuk dokumentów jako to:

a. Z kwitu Onufrego Sawickiego na zł. pol. 1,500.
b. Z kwitu Franciszki Sapieryńskiej na zł. pol. 2,000.

c. Z kwitu na zł. pol. 2,440.

d. Z komplancyi która między Dobieckim a Sawickim massie obecney korzyści 1,250 zł. reńskich przynosi, tudzież:

e. Ze skryptów Józefa Slaskiego na zł. pol. 2,566 gr. 15.

f. Jana Radońskiego na zł. pol. 1,000.

g. Ignacego Malczewskiego na zł. reń. 1,250.

Wzywają się zatem wszystkie strony interesowane, mieniające się posiadać tytuły prawne do podniesienia którekolwiek z mass powyżej prerzeczonych, aby przed ich referentem Sędzią Trybunału tutejszego Józefem Borowskim w Mieście Radomiu mieszkającym, z tytułami temiż czyli z dowodami ich prawa usprawiedliwić zdolnemi, osobicie lub przez umocowane osoby stawili się, i takowe onemuż wraz z notą na piśmie podaną, zgłoszenie się ich usprawiedliwiającą, złożyli, poczem Trybunał względem wydania w szczególności żądanych mass, to co z prawa wypadnie zadczydując. Do stawienia się takowego i produkowanie praw przed wyżej wzmiankowanym referentem termin dla mieszkających w kraju trzechmiesięczny, zaś dla mieszkających za krajem sześciomiesięczny od daty ogłoszenia, pierwszego w Gazetach publicznych Trybunał zakreśla, z tym rygorem, że w razie niezgłoszenia się na powyżej wzmiankowanym terminie stron interessowanych do którekolwiek massy, takowa za opuszczoną uważana z mocy art. 713 Kodexu Cywilnego windykacyi Prokuratorcy jeneralney Królestwa Polskiego ulegnie, a naówczas wszelkie stał wyniknąć mogące straty lub szkody strony niestawiające na terminie, swej winie przyznać będą musiały.

Prezes (podpisano) Walenty Osławski.

(podpisano) Gidlewski Z. S.

Za zgodność Kopii J. Swierczyński.

Kopia do N. 5186. — Liczba 201 i 951.

Radom dnia 30 marca 1822 roku.

1. Trybunał Cywilny pierwszej Instancyi Województwa Sandomierskiego.

Po dokonanej rewizyi swey Kassy i uczynionem w tey mierze na dniu 19 marca 1821 roku do liczby 266 do Kommissyi Rządowej Sprawiedliwości przedstawienia na skutek tegoż z mocy Reskryptu teyże Kommissyi z dnia 12 kwietnia 1821 roku do liczby 2,926 zapadłego a w dniu 17 maja t. r. 1821 odebranego, którym polecono, aby wszelkie realności jakiej bądź natury do swego składu w dawniejszey epoce czyli do roku 1820 złożone, stronom interessowanym wydane zostały, postępując podaje niniejszemi do publiczney wiadomości, komu o tém wiedzieć należy, iż w depozycie Sądu swego znajdują się składy z mass następnych złożone a mianowicie.

1. Massa Xiędza Alexego Biennera składa się a. z dwóch zegarków srebrnych b. z gotowizny w kwocie zł. pol. 124 gr. 26, i z obligu przez Kazimierza Młodeckiego na procent wypożyczającego na sumnę zł. pol. 12,166 gr. 10, w dobrej monecie wydane i na dobrach Gaworzynie zahipotekowanego.

2. Massa Alexego Chelkowskiego składa się z obligu przez Józefa Brzezińskiego na procent wypożyczającego na kwotę zł. pol. 714 gr. 12 dobrej monety wydane a na dobrach Gulinie zahipotekowanego.

3. Massa Jakóba Domańskiego składa się z obligu przez Zofią z Łaskowskich Skotnicką i Agnieszkę z Łaskowskich Kuczewską jako na procent wypożyczającego na sumnę zł. pol. 1,611 gr. 2 dobrej monety wydane i na dobrach ich Szeligach i Bronowicach zahipotekowanego.

4. Massa sukcesorów Macieja Dygulskiego

składa się z obligu przez Kazimierza Młodeckiego jako na procent wypożyczającego na sumnę zł. pol. 546 gr. 10, dobrej monety wydane i na dobrach Gaworzynie zahipotekowanego.

5. Massa Izydora Glinickiego składa się z obligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską jako na procent wypożyczającego na sumnę zł. pol. 60 dobrej monety wydane i na dobrach Ostalowie jej własnych zahipotekowanego.

6. Massa Michała Hadziewiczze składa się z kaucyi przez Teresę z Pniewskich Kietlińską na sumnę zł. pol. 3,990 wydane i na dobrach Ziomaki hipotekowanej.

7. Massa kościoła Jasionny składa się z obligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską na kwotę zł. pol. 8 gr. 14 dobrej monety wydane i na dobrach Ostalowie jej własnych zahipotekowanego.

8. Massa Maryanny Kosickiey składa się z instrumentu kaucyi przez Jacka Kosickiego na sumnę zł. pol. 24,730 gr. 7 w dniu 20 stycznia 1807 w Radomiu wydane i w tymże roku oblatowanego.

9. Massa Józefa Kusteckiego składa się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego jako na procent wypożyczającego na kwotę zł. pol. 164 gr. 19 dobrej monety wydane i na dobrach Krzyżanowicach zahipotekowanego.

10. Massa Anny Krokowskiey składa się z obligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską jako na procent wypożyczającą na kwotę zł. pol. 13 gr. 29 dobrej monety wydane, i na dobrach Ostalowie jej własnych zahipotekowanego.

11. Massa Ewy Kurosowey składa się z obligu przez Józefa Kurosza w dniu 10 sierpnia 1808 na sumnę 10,000 zł. pol. dla Marcela i dzieci swoich wydane i na dobrach Jostkowicach zahipotekowanego.

12. Massa Maryanny Łękawskiey składa się z tranzakcyi oryginalney między adwokatem Nemetz jako dodanym Kuratorem małoletniey Annie Łękawskiey, a jej oycem Sebestyanem Łękawskim względem spadku po jej matce z Karaskich Łękawskiey zawartej.

13. Massa Tekli Mazarakowey składa się z zapisu na rzecz sukcesorów przez Michała Mazarackiego na kwotę zł. pol. 245 gr. 15, w dniu 1 lipca 1808 zrobionego, i w aktach Ziemskich Chęcińskich ingrossowanego.

14. Massa Ignacego Mikułowskiego składa się z assekuracyi oryginalney przez Julianę z Wasowiczów Mikułowską na kwotę zł. reń. 162 sr. 18 dla sukcesorów Ignacego Mikułowskiego wydane dnia 24 maja 1804 roku.

15. Massa Antoniego Nowosielskiego składa się z obligu przez Józefa Brzezińskiego na zł. 792 gr. 8 wydane, jako na procent wypożyczającego, i na dobrach Gulinie jego własnych zahipotekowanego.

16. Massa Józefa Oborskiego składa się z obligu oryginalnego przez Agnieszkę Oborską na zł. pol. łącznie 2,410 dla jej dzieci z Józefem Oborskim splodzonych w dniu 13 stycznia 1808, wydane go w aktach Ziemskich Radomskich ingrossowanego.

17. Massa Michała Pędkowskiego składa się z obligu przez Antoniego Dobrzyńskiego na sumnę 9,000 zł. pol. w dniu 6 lipca 1807 wydane, dla sukcesorów tegoż na dobrach Jankowice zahipotekowanego.

18. Massa Maryanny Pętkowskiey składa się z obligu przez Annę z Kietlińskich Kochanowską na procent wypożyczającą na zł. pol. 2 gr. 2 dobrej monety wydane i na dobrach jej własnych Ostalów zahipotekowanego.

19. Massa Jana Pomykałskiego składa się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na procent wypożyczającego na zł. pol. 186 gr. 1 w dniu 9 października 1816 wydane i na dobrach Krzyżanowicach jego własnych zahipotekowanego.

20. Massa Augustyna Prokopowicza składa się z obligu przez Józefa Brzezińskiego na procent wypożyczającego na zł. pol. 24 gr. 18 w Scheynach austriackich i na cz. zł. 9 sztuk w dniu 21 sierpnia 1812 wydane, i na wsi Gulinie zahipotekowanego.

21. Massa Stanisława Radońskiego składa się z obligu przez Ignacego Radońskiego na zł. pol.

5,142 dla Wincentego Wilkoszewskiego wydanego w dniu 14 sierpnia 1793 w aktach Ziemskich Krakowskich 27 maja 1799 ingrossowanego.

22. Massa Giertrudy Roklewskiej składa się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na procent wypożyczającego na zł. pol. 367 gr. 14 $\frac{1}{2}$ dobrej monety w dniu 9 października 1816 wydanego na dobrach Krzyżanowicach zahipotekowanego.

23. Massa Macieja Skrodzkiego składa się z dwóch oryginalnych obligów jednego przez Jana Domańskiego na czer. zł. 500 w dniu 25 czerwca 1807, drugiego zaś przez Stanisława Łubę na czer. zł. 200 dnia 22 grudnia 1806 wydanych.

24. Massa Xiedza Antoniego Sobczyńskiego składa się z obligu przez Kajetana Dobrzyńskiego na procent wypożyczającego na zł. 175 gr. 21 $\frac{1}{2}$ dobrej monety w dniu 9 października 1816 roku wydanego, na dobrach Krzyżanowicach zahipotekowanego.

25. Massa Antoniego Strzembasza składa się z obligu przez Józefa Otfinowskiego na zł. reń. 988 sr. 36. w dniu 8 marca 1809 wydanego w akta Ziemskie Chęcińskie tegoż samego roku zaciągniętego.

26. Massa Xiedza Zamoyskiego Plebana Sięciechowskiego składa się z obligu przez Annę z Kiełlińskich Kochanowską na procent wypożyczającą na zł. pol. 59, w Scheynach austriackich wydanego i na dobrach Ostalowie zahipotekowanego.

27. Massa nieletnich Józefy i Hieronima Wolskich składa się z zapisu przez Jana Kantego Wolskiego na zł. pol. 17,000 dla tychże nieletnich w dniu 10 października 1808 sporządzonego do akt Ziemskich Chęcińskich tegoż samego dnia miesiąca i roku ingrossowanego.

Liczba 265 w Radomiu jak wyżej

28. Massa Xiedza Benedykta Radziszewskiego składająca się z gotowych pieniędzy zł. pol. 102 gr. 20 w depozycie znajdujących.

29. Massa Romana Zaręby składa się z obligu w dniu 18 stycznia 1817 roku na sumę zł. pol. 436 gr. 24 przez Maryannę Nowakowską tytułem pożyczki wydanego i na domie w Radomiu zabezpieczonego.

30. Massa Xiedza Stanisława Lasockiego z podobnego obligu pod tą samą datą co i powyższa przez Maryannę Nowakowską na sumę 16 zł. pol. 18 gr. zeznanego.

31. Massa Jakóba Woźńskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 100 w depozycie Sądowym znajdujących się.

32. Massa Heleny Hulewiczowej składająca się z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 224 gr. 12 w depozycie.

33. Massa Franciszka Mszaneckiego z obligacji urzędowej przez Ignacego Brzeskiego za uchwałą rady familijnej dnia 22 kwietnia 1817 r. narzecz nieletniej Zofii Mszaneckiej zeznanego.

34. Massa Wincentego Lachowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 266 gr. 1 w depozycie sądowym znajdujących się.

35. Massa Felixa Rogowskiego w gotowiznie ilości zł. pol. 801 gr. 9 w depozycie znajduje się.

36. Massa Samuela Brukner czyli Einsporna zwanego z gotowych pieniędzy w kwocie zł. pol. 65 gr. 1 w depozycie.

37. Massa Franciszka Królikowskiego z gotowych pieniędzy w ilości czer. zł. 5 złotem i 17 zł. 28 gr w monecie.

38. Massa Xiedza Wawrzeńca Dąbrowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. 13 gr. 4.

39. Massa Tomasz Brzewskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 31 gr. 11 i obligu na zł. pol. 150 przez niegdy Leopolda Kochanowskiego dziedzica dóbr Lipy zeznanego.

40. Massa Xiedza Jana Cetnerowicza z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 508 gr. 11 w depozycie znajdujących się.

41. Massa Xiedza Woyciecha Sosnowskiego z gotowych pieniędzy w ilości zł. pol. 200 gr. 17 w depozycie sądowym.

42. Massa Anny Kielczewskiej w gotowiznie w ilości zł. pol. 60 gr. 10. w depozycie złożony.

43. Massa Kwiryna Rogowskiego składająca się z cassy przez Antoniego Taborskiego w dniu 18 października 1815 na sumę 5,657 zł. pol. na dobrach Kuczki lokowaną.

b Z wyroku Trybunału dnia 14 listopada 1817 zmarłemu Rogowskiemu od Samuela Frenkel na sumę 8,264 zł. pol. przyznającego.

c Z kopii rewersu na czer. zł. 16 przez Pawła Kulińskiego dnia 26 września 1811 zeznanego.

d Assygnacyi przez Franciszkę Sudawską w dniu 8 lipca 1816 na zł. pol. 1,400 od Ignacego Dorobera przekazanej.

e Z rewersu z daty 10 listopada 1811 przez Ruperta Gnoińskiego na czer. zł. 4 w złocie i 16 zł. pol. w monecie wydanego.

f Z rewersu przez Walentego Roszkiewicza na czer. zł. 15, w dniu 24 sierpnia 1815 wydanego.

g Z rewersu przez Jana Czochcińskiego w d. 26 listopada 1816 na zł. pol. 28 zeznanego.

44. Massa Antoniego Giżyckiego składająca się z gotowych pieniędzy w ilości czer. zł. 41 w złocie i 16 zł. pol. w monecie srebrnej, tudzież z dwóch obligów pierwszego na 76,000 zł. pol. przez Gorayskiego dnia 21 listopada 1806 roku zeznanego, a dnia 23 sierpnia 1808 na dobrach Dąbnik w tabelli Lwowskiej hipotekowanego, i powtórnego na 49 zł. reń. 17 sr. w Scheynach austriackich przez Józefa Jordana dla teyże massy w dniu 7 i 11 marca 1818 wydanego.

Wzywają się zatem wszystkie strony interessowane mniając się posiadać tytuły prawne do podniesienia którekolwiek z mass powyżey przetrzeczonych dla nich służyć mogące, aby co do mass od N. 1 do 27 włącznie, umieszczonych przed ich referentem Rochem Szczepanowskim Sędzią. Zaś od N. 28 do N. 44 włącznie, przed Stanisławem Sieradzkim Assesorem Trybunału tutejszego w mieście Radomiu mieszkającymi; z dowodami ich prawa należności usprawiedliwić zdolnymi osobiście lub przez umocowane osoby stawili się i onemuż i onymże wraz z swem żądaniem takowe słożyli, po czym Trybunał względem wydania w szczególności żądanych mass, to co z prawa wypadnie zadecyduje.

Do stawienia się takowego przed wyżey wzmiankowanym lub wzmiankowanymi referentami termin dla mieszkających w kraju trzechmiesięczny; zaś dla mieszkających za krajem sześciomiesięczny oznacza się, który od daty pierwszego ogłoszenia w Gazetach publicznych zakreśla z tym rygorem, iż gdyby ze stron do którejkolwiek z mass wyżej nadmienionych interessowanych na oznaczonym terminie nikt nie stawił się, takowa z mocy art. 715 Kodexu Cywilnego do windykacyi oneyże Prokuratorji Jeneralney Królestwa Polskiego oddaną zostanie. Anaówezas wszelkie ztąd wyniknąć mogące straty lub szkody strona niestawająca swej winie przyznać będzie musiała.

(podpisano) Walenty Osławski Prezes.
Ciswicki Sekretarz.

Za zgodność z oryginałem na papierze bez stempla pisanyms świadczę.

(podpisano) Ciswicki Sekretarz T. C. W. S.
Za zgodność B. Wilkowski.

1. Niżey piszący się po bezpotomnie zeszlým ś. p. Ludwiku Iwanowskim stryju swoim, mając drogą successyi dostającą się sobie sumę na majątności Jaworze hipotekowaną, i która już dekretem Ziemskim Nowogrodzkim w dniu 24 7bra roku idącego zapadłym, w ilości czer. zł. 400 do ewolucyi wskazaną została; żeby więc JOO. Xiążęta Radziwiłłowie dziedzice rzeczoney majątności Jaworu spomienioną sumę płacić obowiązani byli przeswiadczeni, że nikt więcej oprócz niżey piszącego się w stopniu oycy swojego Józefa Iwanowskiego działającego, do teyże na Jaworze zasądzoney summy prawnego pretensorstwa niema; przez niniejszą trzykrotną awizacyą wzywa, aby się ktokolwiek i pod jakim bądź kolwiek względem do nieraz rzeczoney po Ludwiku Iwanowskim pozostałej summy mianował się pretensorem, a żeby swe pretensorstwo naydaley w przeciągu dwóch

miesiący przed Sądem Ziem. Nowogr. lub jego kancelaryą wespół z dowodami one probującami drogą właściwą objawił. Datt roku 1822 mca Julii 20 dnia. Tomasz Iwanowski.

Roku 1822 Julii 27 dnia przed aktami Grodzkiemi Powiatu Oszmiańskiego stawając osobiście JP. Tomasz Iwanowski takową awizacyą do zapisania w protokół potoczny processowy podał. Przyjąłem i że jest w aktach świadczą Józef Rodziewicz Grodz. Ptu Oszmiańskiego Regent.

Takową awizacyą wolno jest drukować w Kuryerze Litt. Kazimierz Gryff Swieboda Pisarz Grodzki Ptu Oszmiańskiego.

1. *Massy funduszow i interessow JOXki Jmści Stefani Radziwillówny Jeneralny Prokurator, pozwem r. 1822 Junii 31 do drzwi Sądowych przybitym i w Sądzie Kommissyi na interessa Radziwillowskie od Rządu naznaczoney zeznanym, powoławszy do tegoż Sądu WW Fryderyka i Alexandra Szylingow kap. woysk Ross. o kasatę amisyą i dawnością bezdowodną i niesłuszną ich pretensyi z rzeczy bylecy niegdyś na Tukiszkach, Sznurkiszkach i Jakubiskach zastawy i o zasądzenie dla massy expensow prawnych, o takowej cytacyi stosownie do 37 punktu organizacyi przez gazetę uwiadamia.*

Michał Zaleski Prokurator Massy
Wolno drukować Zabielto Kommiss. Kom. Radz.

1. *Folwark Bolniki czyli Lubartow w powiecie Wilkomierskim położony, prawem wieczystym przez WW Antoniego, Adama i Benedykta oraz siostrę Annę Kollyszkw Sędz. Ziemskich Wilkomierskich w 1821 gbra 24 dnia wydanym, a tegoż roku xbra 22 przed aktami Ziemskimi Wilkomierskimi przyznanym WW Theodorowi i Felicyannie z Bohuszow Pietkiewiczom Pisarzom Grodzkim Wilkomierskim wybyty został. Aby przeto WW wybywce na wyż rzeczony folwark nie zaciągali kredytow, i mający jakiegokolwiek stosunki na dalszym istcow funduszu dosyć odpowiednim szukali repetycyi zastrzegam. R. 1822 dnia 31 lipca. Teodor Pietkiewicz.*

Roku 1822 miesiąca lipca 31 dnia. Przed aktami Sądu Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście W. JP. Piotr Puciłowski takowe oświadczenie do Protokółu wpisać podał i one własną ręką podpisał. Przyjąłem Jan Zienkowicz Wileński Ziemski Regent.

Roku 1822 augusta 1 dnia. Takową awizacyą wolno zamieścić w Kuryerze Litewskim. Jan Pisanko Sędzia Ziem.

1 *W dniu 22 lipca 1822 roku zrana zszedł z tego świata w mieście guberskiem Wilnie JW. Ignacy Morykoni Pisarz Skarbu Litt., Starosta Wilkom. i Kawaler. Rozeszła się wieść, że jakoby zostały po nim, jakiś punkta niby Testamentowe, któremi jakby zapisał na różne obce i dalekim pokrewienstwem połączone osoby majątek: żaden tytuło Testament ani punkta byż nie mogą i czystencyi mieć nie zdołają. Albowiem zeszły JW. Morykony co tylko miał to wziął po rodzicach z oyczystości albo z niey pomnożył, nie mógł więc wedle Praw Litt. ani Testamentem ani projektem czyli punktami nic zapisywać, i zapewna tego nie uczynił, albowiem ciągle w Wilnie cho-*

rując i umierając żadnego zapisu, żadney dyspozycyi, ani sporządził przy urzędnikach osiadłych, ani przyznaniem utwierdzić nie chciał. Jakiegokolwiek więc pismo po nim zjawilo się już jest Julii 24 w Ziem. Wileńskim zmanifestowane imieniem prawnych successorow, i pod żadnym pretextem nie jest ważne, gdyż Kon. 1768 roku żadnych zapisow in laesionem juris naturae stanowić nie dopuszcza, zeszły Morykoni zostawił protestujące się rodzone siostry, a przez nich JW. Urszulę Morykoniankę Pisarz. Litew. i JW. Pietkiewiczow z czwartey siostry rodzących się prawemi i nie zaprzeczonemi ze krwi następcami, pomiędzy niemi zaś są i te które exdatacyi nawet nieodebrały, nie mógł więc żaden byż testament i rzetelnie onego nie ma, wszakże podobalo się osobie dalekiej ze krwi zeszłego z dobranemi w pomoc do tego dzieła zebrać po \$. p. Morykonim wszelkie obligi na kilkakroć sto tysięcy gotowe pieniądze wynoszące, wszelką ruchomość, sprzęt zboże i dalsze artykuły, które ponieważ należą do prawych successorow, dla wiadomości publiczney ażeby nikt nie ważył się wchodzić w układy tak o summy powyższe, ani też pod jakim sposobem one nabywać jako też wchodzić w umowę o sprzęty i zboże, oraz gotowe pieniądze, które przez prawych successorow odebrane będą, czyni się ostrzeżenia. Datt w Wilnie 1822 mca augusta 1 dnia. Na mocy plenipotencyi podpisują. Jan Kanty Krusiński Regent Gran. Wileń.

R. 1822 augusta 1 dnia, takowe ostrzeżenie może być umieszczone w Kur. Litewskim
Jan Pisanko Sędzia Ziemski.

2. *Rząd Uniwersytetu, na skutek otrzymanego zalecenia od Wyższej Zwierzchności, obwieszcza iż oprócz ogłoszonego zalecenia uczniom po szkołach, ażeby chodzili w mundurach aka emickich, wszyscy uczniowie przybywający na nauki do Uniwersytetu, w następującym roku szkolnym, powinni mieć także zwyczajne mundury akademickie, dla studentów przepisane, i tak na lekcyach Uniwersytetu, jako też na wszystkich publicznych miejscach i zebraniach w nich się znajdując. Każdy ktoby przybył bez munduru, do Album niezostanie wpisany, a niechodzący w mundurze za studenta uniwersytetu nie będzie uważany.*

Sekretarz Felix Mierzejewski.

2. *Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla uzyskania należnych do skarbu od żyda Heszela Kacenelepauhena za niedostawienie podług kontraktu do kommissoryatu sukna, pieniędzy 2431 r. 46½ kop, w tutyszey Gubernii w mieście Brzesciu opisanego i ocenionego rub. 1757 kop. 7½ assygn., dom poręcznika jego tamtejszego żyda Hirszki Ginsberga naznaczoney z publicznego targu na sprzedaż, na kupienia którego wzywają się życzący, którzy mają się jawić dla targow na terminy 26 i 27 dnia następnego 7bra do Brzeskiej Mieskiej Policyi, a na trzeci ostateczny do tego Rządu za trzy miesiące od daty wydrukowania, które później nastąpi w Sanktpetersburskich lub Moskiewskich gazetach. Lipca 24 dnia 1822 r.*

Expedytor Kolleski Sekretarz Krupowicz.

Observacje	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
meteorologiczna.	dnia 31 średnia	27 cal. 86 lin.	+ 13,67 stopni	Południowy	Pogoda
	dnia 1 średnia	27 — 9,0 —	+ 13,67 — —	Południowy	Pochmurno
	dnia 2 godz. 5	27 — 8,8 —	+ 13, — —	Południowy	Deszcz

Wilno dnia 2 Sierpnia 1822 Roku v. s.

U w i a d o m i e n i e.

5. Sąd Główny Litewsko-Grodzieński 2go Departamentu ogłasza: że jeżeli okaże się od kogokolwiek w przedstawieniu wydane od tegoż Sądu dnia 15 lutego 1822 roku za Nrem 187 świadectwo o wolności w majątności Grodzieńskiej Gubernii i Powiatu, obywatelki Anny Dańkowskiej, Kwasowka nazwaney, 154 dusz płci męskiej, więc nieuważając za rzeczywiste, dostawić je dla znikczemnienia do tegoż Departamentu. Czerwca dnia 1822 roku.

Sekretarz Kamiński.

3. Jeneralny Prokurator massy funduszow i interessow JOX. Jmci Stefani Radziwiłłówny pozwawszy JP Jana Nepomucena Wolskiego do Sądu Kommissyi na interessa Radziwiłłowskie od Rządu ustanowionego w mieście Wilnie, dwoma pozwami roku 1822 mca julii dnia 17, jako po niemającego wiadomey osiadłości do drzwi Sądowych przybyłemi i w aktach tegoż Sądu zeznanemi intanowicem o złożenie dostatecznych kaucyy na odpowiedź massie, o takowem zapozwaniu w skutek artykułu 37 organizacyi przez Gazetę awizuje. Michał Zaleski Prokurator massy.

Takową awizacyą Redakcyja Gazety Kuryera Litt. może drukiem ogłosić Jan Petersen Członek Kommissyi Radziwiłłowskiej.

3. Za remissą Sądu Głównego Litt. Wileń. 2go ciągłego Departamentu, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w majątności Linkowcu b. Sędz. Gran. Stanisława Bobana w powiecie Upit. existing, po dopełnieniu przepisanych sobie prawideł, naznaczeniu komportacyi i pomiaru, oraz po rozwiązaniu wstępnych kwestyow przez dekret 1 julii idącego roku; wydaje ninieyszą awizacyą dla trzykrotnego jej w Gazecie umieszczenia, iż po zebraniu się na powtórny ostatecznym terminie w dniu 21 sierpnia terazniejszego roku bez przerwy dzieło Podkomorsko-Exdywizorskie kontynuować będzie. A żeby ztym pretensy swoje do wspomnianego Stanisława Bobana regulujące strony, powyższego terminu nieomieszkały, pod obawą upadku na rzeczy, z powodu mającey się wedle prawa zapisać ammissyi, zapowiada. Podpisano Ludwik Zawisza Podkomorzy Kowień., Jan Olechnowicz Prezydent Ziem. Upit. Exdywizor, Augustyn Kordzikowski Sędzia Ziem. Upit. Exdyw., Jan Jasiński Ziemski Upit. oraz Podkomorsko-Exdywizorski Regent.

5. 1822 miesiąca lipca 17 dnia, Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w majątności Romaszkiuczynie w powiecie Oszmiańskim dla dopełnienia podziału dobr Dorż a po wynalezieniu schedy zeszłego Ambrożego Korsaka Chor. Oszmiańskiego dla rozdziału jej pomiędzy wierzycieli tegoż Korsaka przez Taxę Exdywizoryą doczesną, stosownie do remissy Sądu Głównego Lit. Wileń. 2go ciągłego Departamentu w dacie powyższej zebrany, po załatwieniu kwestyow przedstawionych, i zaskuteczzeniu przepisanych remissą prawideł przez dekret akcessoryyny, termin ostatecznego powtórnego zjazdu na dzień 4 grudnia tegoż roku odłożył, że w tem terminie dzieło bez przerwy kontynuować zamierza, i że na

niestawających stosownie do prawa ammissyą przez wyrok oczewisty zapisze, przez ninieyszą awizacyą, trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litt. umieścić się powinna, interessowane strony ostrzeżga. Podpisano, Tadeusz Bystram Podkomorzy Upit., Michał Sawicki Prezydent Ziem. Wileń. Exdywizor, Ignacy Łopaciński Sędzia Ziem. Braślawski Exdywizor, Jan Jasiński Ziemski Upit. oraz Podkomorsko-Exdywizorski Regent.

O g ł o s z e n i e.

5. Od woyskowej kancelaryi woyska dońskiego ogłasza się: iż prócz uczynionych dawniey dwóch wezwań do wzięcia w dzierżawę stacyy pocztowych, znajdujących się na wszystkich traktach woyska dońskiego postanowiono: na nowo jeszcze wezwać życzących, którym zostawione będą korzyści, w oddzieleniu dla poczt dostateczney ilości sianożęci, a na osnowie ukazu 1821 roku 31 sierpnia, otrzymają z góry na początkowe zaprowadzenie tego utrzymania pieniądze, do połowy summy podradowej, na osobne ewikcyje rubel za rubel, nie licząc procentu za cały czas terminowy z tém, iżby życzący, jeżeliby się gdzie znaleźli, dla należytey umowy stawili się do tej kancelaryi, gdzie im objawione będą należyte kondycye, z ewikcyami nieulegającemi żadney niepewności, na terminy: 1szy stycznia 10, 2gi stycznia 17go, 3ci lutego 1go przyszłego 1823 roku.

3. Massy funduszow i interessow JO. Xięźniczki Jmci Stefani Radziwiłłówny Jeneralny Prokurator awizuje: że JW. Anna matka, Onufry syn, Józefa i Modesta córki Kiewliczowie, mimo kwietacyą roku 1758 julii 4 na Trybunale Głównym Litewskim przyznaną, i tegoż czasu zwrócone wszystkie papiery tyczące się zmyśloney o 6,000 talarow do skarbu Radziwiłłowskiego pretensyi za widymusami z akt zakłóciwszy piennie massę, gdy przypadł aktorat w Sądzie Kommissyi dnia 20 julii roku idącego 1822, naprzód przez plenipotentą WJP. Konstantego Dąbrowskiego adwokata Sądu Głównego stanąwszy, zażądali zwłoki, po uchyleniu której, nazajutrz dnia 27 upornie odchodząc od Sądu dali się kondemnować, a ponieważ organizacya Sądu Kommissyi w paragrafie 40 w sprawach summararyynych po jednej kondemnacie, za drugim przypadnieniem ostateczne wyroki ferować zaleca, przeto Prokurator massy tegoż dnia 27 julii roku 1822 zapozwawszy skondemnowanych przed tenże Sąd Kommissyi do wyroku ostatecznego, i jako po nieosiadłych jedną kopią pozwu do drzwi sądowych przybić, drugą stawającemu plenipotentowi podać oczewisto w ręce zaleciwszy, o takowem zapozwaniu w skutek 37 paragrafu organizacyi, przez Gazetę zawiadamia. Michał Zaleski Prokurator massy.

Takową awizacyą Redakcyja Gazety Kuryera Litewskiego mocna jest drukiem ogłosić Jan Petersen członek kommissyi Radziwiłłowskiej.

O ś w i a d c z e n i e.

5. Excerpt oświadczenia z ciąg Magistratu mińskiego, w dacie poniżej wyrażoney zapisanego, w roku dopiero idącym 1822 miesiąca julii jedynastego dnia, pod pieczęcią urzędową

tegoż Magistratu, stronie potrzebującej jest
wydan.

Roku 1822 miesiąca julii trzeciego dnia,
na urządzie Jego IMPERATORSKIEY Mości
Magistratu miasta Mińska, Oświadczenie imie-
niem Starozakonney Szozny Sprincowey Leybo-
wey obywatelki miasta Mińska, przeciwko Staro-
zakonney Basi Josielowey Miskinowey, zapisuje
się z następnego powodu: iż co żalca delatorka,
mając na swój własny murowany dom, w mieście
Mińsku na ulicy Koydanowskiej sytuowany, z są-
du głównego mińskiego 2go departamentu, w ro-
ku teraźniejszym 1822 styczni 26 dnia pod
N. 174 o swobodności onego ocenionego w ru-
blach assygnacyynych 9,240 świadectwo wyda-
ne, które przy osobney plenipotencyi, w tymże
roku 1822 styczni 27 dnia w Magistracie miń-
skim przyznanej wruciła obżalney Basi Josie-
lowey Miskinowey dla załogu na wzięcie podra-
du dla dostawki do magazynow, różnych zapo-
sów zbożowych; lecz kiedy taż obżalna Basia
Josielowa Miskinowa niemająca żadney osiadło-
ści, a z tego względu za straty żalcey, w tym
przedmiocie wyniknąć mogące, odpowiednią nie
jest; przeto wydaną obżalney plenipotencyą wy-
żey datą wzmianoną żalca delatorka cofa, a nie-
chybnie, i za nic znaczącą mieć chce, tudzież o zwrót
oney, oraz o eliminatę w porządku prawnym
czynić nie zaniedba, i ażeby na mocy tej pleni-
potencyi, a przy nim ukazać się mogący świ-
adectwie, na kamienie żalcey wydanym, nikt
nie ważył się z obżalną wchodzić w żadne umo-
wy, pod nieważnością onych, dla zawiadomienia
wszystkich w Gazecie Kuryera Litewskiego, dla
opublikowania trzykrotnego, zamieścić postanawia.
Takowe oświadczenie jako proszony podpisuje.
Michał Downarowicz Adwokat Subsel. Mińskich.

O możności pomieszczenia tego manifestu
w Gazecie poświadczwszy zgodziłem z proto-
kulem potocznym. Adam Makarowicz Pisarz

P o z e w.

2. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY
Mości Samowładnego Całą Rosyją etc. etc. etc.

UUr. Tadeuszowi, Kajetanowi, Michałowi,
Tomaszowi i Pawłowi Sadowskim różne urzęda
i honory posiadającym, successorom zesłego Krzy-
sztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, niemniej
dalszym jego następcom, aktorom hrabstwa Sielec-
kiego w gubernii grodzieńskiej w powiecie pru-
żańskim położonego, wprzód w doczesney admi-
nistracyi Xiążąt Radziwiłłow, a teraz za prze-
lewem od ich w dzierzeniu JOX. Franciszka Sa-
piechy tajnego Sowietnika i kawalera znajdujacego
się, Pozew Edyktalny z położenia majątku, przed
Sąd Ziemski powiatu prużańskiego gubernii gro-
dzieńskiej wynosi się na powództwo UUr. Lu-
dwika Prezydenta grodzkiego, Alojzego Sędziego
granicznego, Wincentego Chorążego ziemskiego
prużańskiego, Józefa byłego Assesora Sądu Głównego
Grodzieńskiego, Juliana Majora i kawalera
wojsk rossyjskich, Andrzejkowiczow, Kazimie-
rza Wysloucha b. Sędziego Ziemskiego prużańskiego,
Józefa i Scholastryki z Butkiewiczow Witkie-
wiczow Regentow ziemskich prużańskich, Wa-
wrzyńca opiekuna, Stanisława i Jana Terpiłowski-
ch successorow zesłego Ignacego Terpiłowskiego
w assystencyi matki teraz w zamezciu Roko-
zyńskiej czyniących, Ignacego Tarasowicza Sę-
dziego Granicznego, Stanisława Górskiego Pisarza
Grodzkiego prużańskiego, Józefa Sipayły Sędziego
Granicznego, osobno Izabeli matki, Juliana syna i
Salomei córki Kossopalańskich successorow zesłego
Wincentego Kossopalańskiego Sędziego Ziem-
skiego prużańskiego pod przewodnictwem opieki
przychodzących, Franciszka i Anny Stockich, Sta-

niśława i Stefana Izbickich, oraz dalszych stron
za przywilejami Królów Polskich, mających w pa-
rafii Sieleckiey dziedziczne nadania, z hrabstwem
Sieleckim graniczące, wynosi się mieniąc o to: do-
bra Sielec pierwicy w województwie brzeskim a
teraz w powiecie prużańskim w gubernii grodzień-
skiej położone, były niegdyś własnością Królów
Polskich pod panowaniem Zygmunta I, Zygmunta
Augusta II i Królowey Bony, za zasługi różney
Szlachcie poprzednikom żalcey w znaczney czę-
ści przed uniją rozdane zostały. Te nadania prawo
Unionis Konst. 1569 r. na wieczne czasy w dzier-
żeniu żalcey Szlachty potwierdziło, potem Anna
de domo Radziwiłłowna Kiszczyna Wojewodzina
Witebska, za pretensye do Raygroda i Goniądza
stosowane, wyjednała u Zygmunta Augustusa II, że
on w roku 1570 sposobem zamiany dał jej hra-
bstwo Sieleckie, jak niegdyś trzymał Falczewski,
niezajmując nadań Szlachcie służących. Z preten-
syi więc biorąc Kiszczyna od Króla Sielec jako
prywatna obywatelka, nie mogła wziąć onego
z takimi prerogatywami, względnie rozciągania
władzy nad szlachtą i nad ich własnością, jako
przedtem służyła tylko Tronowi, a później praw-
wem Unionis od wszelkich samowładności oswo-
bodzona została, w ograniczoney sferze otrzymaw-
szy hrabstwo Sieleckie, powtórzyła Kiszczyna
zamezcie za Krzysztofa Sadowskiego Starosty
Ostryńskiego, któremu w r. 1585 junii 20, w ziem-
stwie Brzeskim przyznany zapisem, cała Sielec
na wieczność darowała, skutkiem czego Starosta
Sadowski władał tym hrabstwem, był w eksekucyi
daru: bo od siebie udzielnie czynił z dóbr Sielec-
kich nadania. Sadowski więc za przyznany od
żony zapisem niekwestyonowany aktor Sielca ni-
komu nie wyprzedal wieczności tego hrabstwa i
umarł. Podług ustaw zostawił te dobra sukces-
sorom swoim w prostey linii z rodzonych i stry-
secznych braci idącym, Anna zaś de domo Rad-
wiłłowna Sadowska, wyzuwszy się z dziedzictwa
tych dóbr i na powrót nieotrzymawszy od męża
zrzeczenia się onych, miała na zesłego Krzy-
sztofie Sadowskim z osobnego źródła 10,860 kop
gr. Lit. i pieniędzy 4, za którą summy od suk-
cessorow jego w zastaw wzięła Sielec, asekurując
im pod utratą wyrażonego kapitału i opłatą oso-
bnych 10,000 kop gr. Lit., że w ciągu posesyi
niezrobi żadnego naduzycia, i pod żadnym protek-
tem aktorstwa przywłaszczając, ani też sumieźnie
mieszkajacey Szlachty zakłócać, i tym sposobem
przeciw Sadowskim narażać ich nie będzie; takie-
mi warunkami ograniczywszy Sadowska doczesną
dla siebie zastawę Sielca, z równemi kondycyami
w roku 1597 przewlekowała tę posesyę zesłie-
mu Krzysztofowi Radziwiłłowi Wojewodzie Wi-
leńskiemu Hetmanowi Litewskiemu, i ewinkując
opis assekuracyynny od siebie Sadowskim wydany,
na rzecz tychże Sadowskich wzięta od nabywcy
wlewkowego Radziwiłła, osobną assekuracyą pod
zareką 20,000 kop gr. Lit., że on równie Szlachty
sumieźnie mieszkajacey, o nie pociągać nie będzie,
ani okupna aktorstwa Sieledczyzny wlewkiem
swojey zastawy Sadowskim nie strudni (jakowe
dowody są w ręku obżalnych successorow) z po-
wodu zatym summy przez Sadowskę przełaney,
Krzysztof Radziwiłł Hetman Litewski pod docze-
sną zastawą dzierząc Sielec umarł. Za jego zey-
ściem summa na tym hrabstwie oparta, i za ją
posesyja zastawna spadła na Radziwiłłówny, te
wyszły za mąż, jedna w dom Kurfirsztow Mar-
grabiow Brandeburskich, a druga w dom XX. Ney-
burskich Falgrabiow Reńskich, w posagu do tych
domow zastawę Sielca za sobą przenieśli. Lecz
rzedzone familie, mając nieprzyległą Sieledczyzną
rząd oney tymczasowy, jako i innych dóbr w Lit-
wie będących, zostawili w ręku XX. Radziwiłłow
kuzynow, a ztąd nayprzód Xiąże Janusz Radzi-
wiłł Kasztelan Wileński, po nim drugi Krzysz-
tof Radziwiłł stryy Bogusława, następnie Bogu-
sław Radziwiłł, a z ich ramienia Naruszcwiczowie,
Wołowiczowie, Sapiehowie i inni, pod różnymi ty-
tułami installowani, dzierzeli w doczesney admi-
nistracyi Sielec Sadowskim aktorstwem należny,
przez ich dotąd nikomu wiecznością niewybyty.

przy czym dom Radziwiłłowski ukształcując interes wnosi sobie, że kończąc rzecz z XX. Neyburskimi o dobra ich w Litwie położone, otrzymał od XX. Neyburskich stopień i do Sielca, który im w połowie tylko summy zastawney przez Sadowskę Krzysztofi Radziwiłłowi przelaney służył, z racyi, że druga połowa tey summy i za nią zastaw domowi Kurfirstow Margrabiow Brandeburskich po drugiey Radziwiłłowni należy, lubb więc istotnego pozyskania zastawy Sielca od XX. Neyburskich XX. Radziwiłłowie jeszcze niewyprobowali, z wyjaśnionej wszakże progresy tymczasowie rządząc hrabstwem Sieleckim, one in praejudicium aktorow Sadowskich pod tytuł swojey własności podciągnęli, i Xięciu Franciszkowi Sapieżtanquam własne dziedzictwo wybyli, chcąc zaś w tey przedaży powiększyć ubóstwo dóbr wybytych, mimo nadania królewskie szlachcie służące, usiłują od nich sumienne folwarki w parafii Sieleckiej położone, przed Unią wiecznością zadzierżane, odebrać, i do ogółu hrabstwa Sieleckiego przyłączyć, w tym celu Xiężniczka Stefania Radziwiłłowna sukcesorka zesłego Xcia Dominika Radziwiłła przez Ur. Prokuratora masy funduszow Xiężnicich, przeciwko żalującym stronom, wprowadziła sprawę do Kommissyi na rozpoznanie wszystkich interessow Radziwiłłowskich Naywyższą Monarszą wolą w mieście Wilnie ustanowionej, w której bez dowodow na aktorstwo Sielca domowi Radziwiłłowskiemu służących, bez mienia pryncypalnych tranzaktow, kwestyą w tey sprawie utworzoną rozwiązujących, dekretem Sądu Głównego Wremiennego Wileńskiego roku 1807 lutego 11 zapadłym wyjaśnionych, JW. Prokurator masy Xiężniczki Stefani Radziwiłłowny instancją swoję popiera, i samemi wnioskami żał. strony pokonywać usiłuje, w takim jego przywieściu do Kommissyi r. t. 1822 junii 8, procedującą Szlachta z zapisu roku 1583 junii 20 w ziemstwie brzeskim przez Annę Radziwiłłownę Wojewodzinę Kiszczyną, późniey Krzysztofi Sadowską Star. Ostryńską, mężowi Krzysztofi Sadowskiemu przyznanego, i przez jego bezzrzczenia się zostawionego, znajdując byż istotnemi aktorami Sielca, obżalanych successorow rzeczonego Sadowskiego, mających u siebie z natury interesu dowody, do aktorstwa tych dóbr służące (mianowicie zamian Królewską za Raygrad, i Goniądz Kiszczynie daną) osobno w skutek tey zamiany podanie Sielca przez dworzan królewskich Bernatowicza i Falczewskiego czynione, oraz dalsze w owym wieku względem Sielca nastale papiery, i assekuracye, jakich dom Radziwiłłowski mimo nakaz dekretow niesklada, prosili w Kommissyi uznania adcytacji successorow Sadowskiego dla pozyskania u ich przez komportacyą pomienionych dowodow. Lecz Sad Kommissyi na ządanie Prokuratora masy adcytacji obżalowanych Sadowskich zawodcow Sielca przed sobą nieuznał, a tylko w sposobie dylacyi munimentow Dekretem 16 junii 1822 roku ferrowanym pozyskać i złożyć papiery potrzebne, procedującym stronom dozwolił, w takim stanie rzeczy żalcy starali się u obżalanych Sadowskich pozyskać wymienione dowody do sprawy z Xiężniczką Stefanią postępujące. Lecz Uur. successorowie Krzysztofa Sadowskiego, wymawiając się że do sprawy włączeni nie są, rzeczonych papierow wyrokiem Kommissyi żał. składać nakazanych, bez dekretu z sobą otrzymanego dać dobrowolnie niechcą, a tym samym na niesposobność uskutecznienia dylacyi munimentow przez wyrok Kommissyi uznany delatorów narażają, i przy tym dają poznać, że umyślnie chcą do czasu utrzymać przy sobie wymienione papiery, interes szlachty ewinkujące, aby ci w rozprawie z Xiężniczką Radziwiłłowną nie mając wszystkich dokumentow, tracili do Sielca swoje folwarki, które po skończonym procederze obżalani successorowie w zażądaniu po massie ogólney exempcyi, z całym hrabstwem zapewne ułożyli sobie zając; widoczny ten zamiar, z nieprzychodzenia w terażniejszym czasie do tego procesu, okazuje kondykt obżalanych successorow Sadowskiego, z massą Radziwiłłow-

ską na krzywdę żalcey Szlachty ułożony, który tymbardziej wyjaśnia się, że Prokurator masy bronil w Kommissyi adcytacji obżalanych Sadowskich, izby ich przywieście nie przyniosło Szlachcie dowodow na obronę interesu potrzebnych, w sprawę wchodzić powinny, lecz gdy Konst. 1764 roku wszelkich kondyktow zabrania, zapobiegając więc onym, a razem i stratom, jakoby z niemożności mienia dowodow w procederze z Xiężniczką Stefanią Radziwiłłowną wyniknąć mogły, skutkiem nienaydowania się w sprawie stron podług ustaw wchodzić powinny, z powodu mieszkania obżalanych successorow Sadowskiego w obcey gubernii, przychodzą żalce przez pozew edyktałny do Sądu tego powiatu, gdzie majątek ich Sielce leży z którego spór wynikł, i w takowym przywieściu zakładają prochy następane: 1) Zobowiązanie obżalanych Sadowskich następcow Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, aktorow hrabstwa Sieleckiego do komportacyi zamiany przez Króla Zygmunta Augusta; 2) z Anną de domo Radziwiłłowną Kiszczyną Wojewodziną Witebską, późniey Star. Sadowską, na Sielec roku 1570 zawartey, i w skutek oney podania Sielca przez dworzan królewskich Stanisława Bernatowicza, i Stanisława Falczewskiego na rzecz teyż Wojewodziny Kiszczyny czynionego, dla objaśnienia się z tych dowodow, za jakimi własnościami Sielec oddany został, osobno przeznaczenia komportacyi na tychże Sadowskich assekuracyi przez Starostę Sadowską czasu wzięcia od ich zastawę Sielca wydanej, udzielnie drugiey przez Krzysztofa Radziwiłła Wojewody Wileńskiego Hetmana Litewskiego, przy pozyskany przelewie tey zastawy sporządzonej, które wyświeca, że Szlachta w żadnym względzie folwarkow swoich nie miała uległych dworowi Sieleckiemu, nadto uznania izby ciż successorowie złożyli dekret królewski między Wojewodziną Kiszczyną a bojarami Sieleckimi przed dniem 19 maja 1571 roku zapadły, posiadłościow Szlacheckich w niczym niezajmujący, a przy tym obowiązania tychże successorow do komportacyi dalszych papierow na Sielec służących, a to pod warunkiem oprysiężenia wierności oney; 2) Nakazania rzeczonym successorom pod winami sprzeciwieństwa, izby w stosunku do assekuacyi przez poprzednikow swoich przy wypuszczeniu zastawy Sielca od Radziwiłła uzyskaney, starali się ograniczyć zamiar masy Xiężniczki Stefani Radziwiłłowny w processie z żalącą Szlachtą w Kommissyi Wileńskiej rozpoczętym, przez dopomnienie się opisanych żalak; w przeciwnym zaś zdarzeniu z okazji uchybienia tych kolej, i zatrzymaniu papierow, jeżeli by w procederze z massą Radziwiłłowską wynikły jakie dla Szlachty straty, uznania za one repetycyi na wszelkim funduszu obżalanych successorow Star. Sadowskiego, i jako z aktorami majątku Sielca przyjęcia w Sądzie Ziem. Prużań. rozprawy, a w tey o potwierdzenie wszelkich nadań przywilejow i dalszych papierow Szlachcie na ich majątki w Siedleczynie położone służących, ogłą possessyą przed Unią zaczęłą dotąd exekwowaną upowaznionych, że strony tychże successorow nigdy nieburzonych, a ztąd wielolicznemi dawnościami podług ustaw aprobowanych, i prócz tego, osobiste znaczenie mających, rozciągnięcia skutkow dawności prawami wskazaney, sążenia expensow prawnych, i tego wszystkiego, o co w czasie sprawy przez głosy lub przez wydane osobno w miejscu poprawy pozwy proszonym będzie, salva melioratione tey żaloby. Pisan roku 1822 meca juli 22 dnia.

Roku 1822 julii 22 dnia Wozny urzędownie zeznają, iż w sprawie WW. Andrzejkowiczow, Wysloucha, Witkiewiczow, Terpiłowskich, Tarasowicza, Gorskiego, Sipayły, Kossopalańskich, Stoczek, Izbičkih i dalszych właścicieli za przywilejami Królów Polskich w parafii Sieleckiej posiadających różne nadania, dwie kopie tego pozwu Uur. Tadeuszowi, Kajetanowi, Michałowi, Tomaszowi i Pawłowi Sadowskim, różne urzęda i honory posiadającym successorom zesłego Krzysztofa Sadowskiego Starosty Ostryńskiego, oraz dal-

szymi jego następcem jedną w majątku ich Sielec zwanym w powiecie prużańskim w Gubernii Grodzieńskiej położonym, a drugą przy drzwiach Sąd Powiatowego Ziemskiego Prużańskiego umieszczeniem. Jakowyż pozw przed tenże Sąd Ziemski Prużański wyniesiony, po zeznaniu onego w aktach publicznych dla tym skuteczniejszego do rozprawy powołania wyrażonych sukcesorów zeszłego Krzysztofa Sadowskiego, że jeszcze przez Gazetę Kuryera Litewskiego, i Warszawską ogłoszony zostanie, urzędownie zawiadamiam. Dat ut supra.

Felix Dziatkowicz Woźny Ptu Prużań.

Roku 1822 miesiąca julii 22 dnia. Przed aktami Ziemskimi Powiatu Prużańskiego stanąwszy osobie Woźny wyżej podpisany ten pozw urzędownie zeznał przyjąłem i że jest w xiędze pozwowej pod N. 94 na karcie 109 co do słowa wpisany zaświadcza. Jan Wołyniewicz Regent Ziemski Powiatu Prużańskiego.

Wolno drukować Jan Gorski Pisarz Ziemski Powiatu Prużańskiego.

3. Pińska Dworżańska Opieka po zeyiscu z tego świata JW. Franciszka Poniatowskiego b. Sędziego grodzkiego powiatu pińskiego i ka-

walera orderu ś. Stanisława, majątność jego Satre Dzikowicze w pińskim powiecie leżącą, po nastalej w dniu 15 apryla roku terażniejszego rezolucyi, w swoje zawiadywanie, z powodu nieznaidowania się bliskich sukcesorow zeszłego Sędziego Poniatowskiego przyjąwszy, W. Woyciecha Czeszykę, tutejszego powiatu obywatela za administratora przeznaczyła. Dla objęcia zatym powyższego majątku Starych Dzikowicz, aby naturalni i naybliżsi sukcesorowie rzeczonego Franciszka Poniatowskiego z prawnemi dowodami do pińskiej Dworżańskiej Opieki jak nayrychley przybyli, przez niniejszą awizacyą zawiadamia się. Dat 1822 roku miesiąca julii 22 dnia. Marszałek Powiatu pińskiego Józef Twardowski.

Wyjeżdżają za granicę.

3. Do Austrii do miasta Lwowa Artysta muzyki JP. Karol Lipiński z żoną swoją, i dwógiem dziećmi synem Gustawem i curką Ludwiką oraz służącym.

Obwieszczenie.

3 Od Mińskiej Skarbowey Izby ogłasza się osobom znajdującym się w niżej położoney tabeli o mających dla nich się wydać Naywyżey przeznaczonych pensy i że dla jawienia się w celu ich odebrania, lub dla przysyłania w tym celu prawnie umocowanych, na mocy Ukazow Rządzącego Senatu 13 8bra 1781, 24 julii 1783 i 25 maja 1806 roku, nąznacza się termin jeden rok, licząc od terażniejszego miesiąca lipca; po jego upłynięniu, pensye niejawiających się do ich odebrania będą podane do wymazania.

Guberski Kaznaczej Michał Brujewicz.

Za Sekretarza Protokulista Józef Korecki.

Stołanaczelnik Buynowski.

Tabella pensyonierow, ułożona w Mińskiej Skarbowey izbie, ile komu poszczególnie, i za jaki czas liczy się w nieopłacie nąznaczeney podług rozporządzenia Naymłodszościwy nadaney pensyi.

Nazwiska pensyonierow i za jaki czas nąznaczone pensye.	Pensya roczna podług rozrządzenia nąznaczena.		Ile się jey liczy w nieopłacie.		Dla jakiey przyczyny liczy się w nieopłacie.	Pod jaką datą dawanie pensyi kończy się.		
	Rub.	Kop	Rub.	K.				
Którzy zostawali w wojskach.								
Należący do opublikowania, Leyb-gwardyi siemienowskiego półku podoficer Herasim Hołował. Od 1go stycznia 1812 r. do 1go stycznia 1825 r.	21	80	259	80	Dla niewiadomości miejsca przebywania i dla niejawnienia się	Do jakiey daty wymienionym pensyonierom ukończone dawanie oznaczoney pensyi, w pierwszym paragrafie objaśniono.		
Zołmerze półkow:								
40go jegierskiego Leon Pietrow od 1go stycznia 1815 do 1823 roku	9	40½	75	24				
43go Jewsiey Stachowicz od 1go stycznia 1815 do 1823 roku	9	40½	75	24				
Muszkaterskich								
Muromskiego, Michał Sinicin od 1go września 1811 do 1823 roku	9	40½	106	59				
Gabryel Afanasijew od 1go stycznia 1810 do 1823 roku	9	40½	122	20½				
Mohilewskiego Jan Kozewicz od 1go stycznia 1812 do 1825 roku	9	40½	103	45½				
Rostowskiego Michał Macezyn czyli Mamezi od 1go maja 1810 do 1823 roku	9	40½	119	13½				
Antoni Makowski od 1go stycznia 1814 do 1823 roku	9	40½	84	64½				
Witebskiego, Mikita Karlinka od 1go maja 1814 do 1823 roku	9	40½	81	51				
Jakow Baszurka od 1go stycznia 1815 do 1823 roku	9	40½	75	24				
Niżgorodzkiego, Leontij Bomba od 1go stycznia 1815 do 1823 roku	9	40½	75	24				
Mohilewskiego granadyerskiego Sawwa Hrihorjew od 1go stycznia 1810 do 1823 roku	9	90	128	70				
Polsko-ulańskiego Józef Wasiljew od 25 lipca 1815 do 1823 roku	9	90	75	59				
Byłego dyneburskiego garnizonowego batalionu Stefan Jaworow od 21go kwietnia 1813 roku do 1823	9	41½	91	26½				
Litewskiego ulańskiego półku towarzysz Jakow Piotrowski od 1go stycznia 1818 do 1823 roku	13	96½	69	82½				
w ogóle	—	—	1521	74				

Guberski Kaznaczej Michał Brujewicz.

Za sekretarza Protokulista Józef Korecki.

Stołanaczelnik Buynowski.